

דף מה.

עין משפט א.

או"ח סימן תז סעיף א

א. מי שיצא מחוץ לתחום ברשות כגון מיילדת או כיוצא בזה יש לה אלפים אמה לכל רוח באותו מקום שהגיעה אליו^ז, ואם הגיעה לעיר הרי היא כאנשי העיר ויש לה עוד אלפים אמה לכל רוח מחוץ לעיר.

עין משפט ב.ג.ד.

או"ח סימן תז סעיף ג

ג. כל היוצאים להציל נפשות מיד עכו"ם או מיד הנהר או המפולת, יש להם אלפים אמה לכל רוח ממקום שהצילו בו. ואם היתה יד עכו"ם תקיפה ויראים לשבות במקום שהצילו, הרי אלו חוזרים בשבת למקומם^ח וכלי זיינם בידם.

או"ח סימן שכט סעיף ט

מ. יא. כל היוצאים להציל חוזרים למקומם עם כלי זיינם^ט.

עין משפט ה.ו.

או"ח סימן שכט סעיף ו.ז.

ו. ח. באו על עיר הסמוכה לספר שמבדלת בין גבול ישראל לעכו"ם אפי' לא באו אלא על עסק קש ותבן יוצאין עליהן ומחללין את השבת דשמא יכבשו אותה ונמצאת כל הארץ נוחה ליכבש לפניהם^י.

הגה: ואפי' לא באו עדיין אלא רוצים לבא.

ז. ט. י"א^כ דבזמן הזה אפי' באו על עסקי ממון מחללין שאם לא יניחו אותם הישראל לבוז ממונם יהרגו והוי עסק נפשות.

ז. רמב"ם פ' כ"ו מהלכות שבת ממשנה ר"ה כ"ג ובערובין מ"ה.

ח. אפי' יותר מאלפים אמה, ובכלי זין מותר לחזור או ללכת אלפים אמה שנתנו לו חז"ל שם באין ידם תקיפה, מ"ב אות י'.

ט. כדי שלא להכשילם לעתיד לבא, והיינו במפחדים לשבות שם, כה"ח אות ל"ז.

י. ור"ח פירש עיר הסמוכה לספר היינו על שפת הים.

כ. אין בזה מחלוקת, אלא דרך השו"ע כשמצא הדין בשם פוסק אחד לכתוב כן.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: והכל לפי הענין.

או"ח סימן ת סעיף א

עין משפט ז.

א. היה בא בדרך ליכנס לעיר וישב לנוח וחשכה לו ולא ידע שהוא בתחום העיר, ואח"כ מצא עצמו בתחומה, קנה שביתה בעיר ונכנס לה ומהלך בכולה וחוצה לה אלפים אמה^ל, אבל אם לא היה בדעתו ליכנס לעיר קנה שביתה במקומו ומשם יש לו אלפים אמה לכל רוח, ואם כלים האלפים אמה שלו בתוך העיר אינו מהלך בעיר יותר מאותו מקום שכלו לו האלפים אמה.

הגה: גם אם היה בדעתו ליכנס לעיר, אבל אמר בשעה שישב לנוח^מ "שביתתי במקומי" אין לו אלא אלפים אמה.

או"ח סימן תא סעיף א

עין משפט זז.

א. מי שישן בדרך וחשכה לו, קנה שביתה במקומו^ב ויש לו אלפים אמה לכל רוח, ודוקא באדם שאם היה ער היה קונה לכן גם ישן קונה^ס, אבל בחפצי הפקר^ע אינם קונים שביתה, אלא הם כרגלי הזוכה בהם תחלה^פ, שיכול להוליכן למקום שילך הוא.

א. ב. חפצי אינו יהודי קונן שביתה במקומן^ז אע"פ שבעליהם לאו בני שביתה, שגזרו בחפצי אינו יהודי אטו חפצי ישראל.

א. ג. אם הוציאן האיני יהודי מחוץ לתחום והביאן אח"כ לעיר, יכולים

ל. כיון שמתחלה היה בדעתו ליכנס לעיר, ממשנה עירובין מ"ה וכו'.

מ. והיינו שאמר כך בבין השמשות, מ"א דע"י אמירתו עקר שביתתו מאנשי העיר. מ"ב אות ו'.

נ. משנה עירובין מ"ה וכו' בן נורי לקולא וגמ' שם דף מ"ו.

ס. אף שבכה"ש שהוא זמן קניית השביתה היה יושן קנה מטעם דאם היה ער היה קונה שביתה שם.

ע. דחפצי ישראל שיש להם בעלים כרגלי בעליהם.

פ. ואף שהוא מחוץ אלפים אמה מקום הנחת הכלים מתחלה, מ"ב אות ג'.

צ. היינו במקום הנחתם בכה"ש, ומשם יש להם אלפים אמה לכל רוח ולא יותר, מ"ב אות ד'.

לטלטלם בכל העיר שכולה כארבע אמות ^ק, ובלבד שהעיר תהיה מוקפת לדירה. וסתם עיירות מוקפות לדירה.

^{הגה:} יש לזהר שישראל שהשאל כליו לאינו יהודי ^ר והחזירן הא"י בשבת, שלא לטלטלן חוץ מד' אמות ^ש אם אין העיר מוקפת מחיצה, שהרי הכלים קנו שביתה אצל האיננו יהודי.

עין משפט ט. או"ח סימן שמט סעיף ד

ה. ד. היו שנים ומקצת אמותיו של זה בתוך אמותיו של חבירו, כגון שיש בניהם שש אמות, מביאין ואוכלין באמצע ^ח, ובלבד שלא יוציא כל אחד מתוך שלו ^א לתוך ד' אמותיו של חבירו.

היו שלשה בני אדם והאמצעי מובלע בניהם האמצעי מותר עם שניהם במה שארבע אמותיו מובלעים בתוך שלו, ושנים החיצונים אסורים זה עם זה.

דף מה:

עין משפט א. או"ח סימן שצז סעיף יד

ה. יד. בור של יחיד ^ב הרי הוא כרגלי בעליו, ושל אנשי אותה העיר כרגלי אנשי אותה העיר, ושל הפקר כרגלי הממלא ^ג.

- ק. אע"פ שמן הדין חפצים שהוציאן חוץ לתחומן אסור בטלטול רק בד' אמות, מ"מ בעיר שמוקפת מחיצות מותר לטלטלם בכולה דנחשבת כד' אמות.
- ר. והוליקן לביתו שהוא חוץ לתחום דאף שהם כלים של ישראל כיון שהשאלין לא"י קנו שביתה אצלו, וכ"ש בשואל כלים מן הא"י בשבת, מ"ב אות ט'.
- ש. והיינו בלבושים, דבשאר כלים בלאו הכי אסור לטלטלם בשבת חוץ לארבע אמות כיון שלא היה ערוב, וביום טוב משכחת אף בשאר כלים שאין בו איסור הוצאה, מ"ב י'.
- ת. כל אחד מאכלו ואוכלו שכל אחד עדיין בתוך ד' אמותיו.
- א. פ"י חפץ שיש לו בעלים שהוא כרגלי בעליו.
- ב. היינו ממי גשמים או שלגים אבל מים נובעים הרי הוא כרגלי הממלא, מ"ב אות ל"ב, ועיין באות י"ח במנחת אשר.
- ג. דכל דבר של הפקר מי שמגביה אותו קנה אותו והוברר הדבר למפרע ששלו.

עין משפט ב.

אור"ח סימן שצז סעיף טז

טז. מילא מים מבור של הפקר לצורך חברו הרי הם כרגלי הממלא ד. מז.

ד. אפי' אחרי שמסרם לידו, והטעם אף דקיי"ל המגביה מציאה לחברו קנה חברו, שם מגו דזכי לנפשיה זכי לחבריה, וכיון דלא זכה חברו אלא מכח הממלא הרי הם כרגליו, ועיין בבאור הלכה שהרבה חולקים על זה, מ"ב אות ל"ט.